

435

USTAWA

z dnia 10 grudnia 1959 r.

o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji.

Art. 1. 1. Rzemieślnikom, wykonującym niektóre rodzaje (specjalności) rzemiosł i zamieszkującym oraz prowadzącym zakłady rzemieślnicze na obszarach niektórych powiatów i województw (ust. 2), przysługują ulgi podatkowe na warunkach określonych w ustawie, jeżeli rzemieślnicy ci w okresie do dnia 31 grudnia 1962 r. na tych obszarach wykonają następujące inwestycje:

- 1) wybudują, odbudują lub rozbudują budynki albo części budynków na potrzeby własnych zakładów rzemieślniczych,
- 2) nabędą i zainstalują we własnych zakładach rzemieślniczych nowe maszyny bądź urządzenia, należące do środków trwałych,
- 3) wybudują, odbudują lub rozbudują budynki lub części budynków na własne cele mieszkalne,
- 4) przeprowadzą kapitalne remonty środków trwałych, o których mowa w pkt 1—2,
- 5) przeprowadzą kapitalne remonty własnych budynków mieszkalnych.

2. Rodzaje (specjalności) rzemiosł oraz obszary, o których mowa w ust. 1, określi Rada Ministrów w drodze rozporządzenia; w rozporządzeniu tym Rada Ministrów może upoważnić Ministra Finansów do wprowadzania w drodze rozporządzenia zmian w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości w rodzajach (specjalnościach) rzemiosł objętych ulgami.

3. Ulgi z tytułu inwestycji wymienionych w ust. 1 przysługują także rzemieślnikom wykonującym rodzaje (specjalności) rzemiosł objęte ulgami, którzy w okresie do dnia 31 grudnia 1962 r. przeniosą się z innych obszarów Państwa na stały pobyt na obszary objęte ulgami i przeniosą tam swoje zakłady rzemieślnicze prowadzone w miejscu dotychczasowego stałego pobytu. W tych przypadkach ulgi dotyczą nakładów inwestycyjnych poniesionych w pierwszych dwóch latach wykonywania rzemiosła na obszarach objętych ulgami.

4. Ulgi, o których mowa w ust. 1, przysługują w przypadkach, gdy sumy wydatkowane na inwestycje przekroczą 10.000 zł.

5. Za rzemieślników uważa się osoby, które wykonują rzemiosło na podstawie uprawnień przewidzianych w obowiązujących przepisach.

6. Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń rozciągać przepisy niniejszej ustawy na inne grupy podatników.

Art. 2. 1. Rzemieślnikom, o których mowa w art. 1, przysługuje prawo potrącenia 30% sum wydatkowanych na inwestycje od kwoty podatku dochodowego, kwoty zryczałtowanego podatku obrotowego i dochodowego lub opłaty za kartę podatkową ustalonych za rok podatkowy, w którym ukończone zostały inwestycje. Jeżeli roczny obrót rzemieślnika w roku podatkowym, w którym ukończył inwestycje, przekroczył 660.000 zł, potrąceniu podlega 20% sum wydatkowanych na inwestycje.

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą na obszarze województwa lub jego części, z wyjątkiem miast o liczbie mieszkańców ponad 25.000, powiększyć ulgi podatkowe w stosunku do rzemieślników wykonujących niektóre rodzaje (specjalności) rzemiosł spośród objętych ulgami — do 50% sum wydatkowanych na inwestycje, a jeśli chodzi o rzemieślników, którzy w roku podatkowym, w którym ukończone zostały inwestycje, osiągnęli obrót przekraczający 660.000 zł — do 40% sum wydatkowanych na inwestycje.

3. W razie niemożności potrącenia w roku podatkowym, o którym mowa w ust. 1, całej kwoty podlegającej potrąceniu, potrącenia reszty kwoty dokonuje się w następnych dwóch latach podatkowych.

4. Łączna suma potrąceń nie może przekroczyć sumy podatku ustalonego za okres trzech lat.

Art. 3. Przy ustalaniu ulg do sum wydatkowanych na inwestycje nie wlicza się sum uzyskanych z pożyczek bankowych.

Art. 4. 1. Rzemieślnicy podlegający opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym, jeżeli osiągają wyłącznie dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym lub osiągają przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń, a ponadto dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym przekraczające w roku podatkowym kwotę 24.000 zł i przysługują im na mocy niniejszej ustawy ulgi w podatku dochodowym z tytułu inwestycji, nie mogą korzystać z tego samego tytułu z ulg w podatku wyrównawczym. Przy obliczeniu podatku wyrównawczego za podstawę obliczenia przyjmuje się sumę dochodów w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym po potrąceniu przypadającego od tej sumy podatku dochodowego.

2. Rzemieślnicy podlegający opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym, jeżeli osiągają przychody w rozumieniu przepisów o podatku od wynagrodzeń, a ponadto dochody w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym nie prze-

kraczące w roku podatkowym kwoty 24.000 zł i przysługują im na mocy niniejszej ustawy ulgi w podatku dochodowym z tytułu inwestycji, mogą korzystać, według własnego wyboru, albo z ulg w podatku dochodowym, albo z ulg w podatku wyrównawczym. W przypadku skorzystania z ulg w podatku dochodowym przy obliczaniu podatku wyrównawczego należy stosować zasadę wyrażoną w ostatnim zdaniu ust. 1.

Art. 5. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości w drodze rozporządzenia:

- 1) ustalą, jakie urządzenia zakładów rzemieślniczych uważa się za środki trwałe,
- 2) określą, w jakich przypadkach remonty środków określonych w art. 1 uważa się za remonty kapitalne; określenie

remontów kapitalnych budynków mieszkalnych następuje ponadto w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Komunalnej,

- 3) ustalą warunki i tryb nabywania nowych maszyn i urządzeń uzasadniające korzystanie z ulg,
- 4) określą przypadki, w których nabycie używanych maszyn bądź urządzeń albo złożonych z części używanych uważa się za nabycie nowych maszyn bądź urządzeń,
- 5) ustalą tryb postępowania przy stosowaniu ulg.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się poczynając od roku podatkowego 1960.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*